

ΤΟ ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Μέσα από την αφήγηση της μικρής Άννας μαθαίνουμε κι εμείς τη ζωή σε μια γειτονιά του κέντρου της Αθήνας. Η Άννα ζει στην οδό Ξανθίππου στην περιοχή της Δεξαμενής που βρίσκεται στο Κολωνάκι. Μέσα από τις σελίδες του γνωρίζουμε τη ζωή των παιδιών σε μια γειτονιά που είναι συνδεδεμένη και με τη ζωή των δικών σου σχολικών χρόνων μια και το σχολείο σου βρίσκεται σ'αυτήν.

Ας μιλήσουμε λοιπόν για τη γειτονιά αυτή...

Το **Κολωνάκι** είναι κεντρική συνοικία της Αθήνας.

Λόγω δε της υγιεινής και δροσερής γενικά τοποθεσίας της αλλά και της γειτνίασης της προς τα Παλαιά Ανάκτορα, σημερινή έδρα της Βουλής των Ελλήνων, αλλά και με το Προεδρικό Μέγαρο, εξελίχθηκε και συνεχίζει να θεωρείται η αριστοκρατική συνοικία της πόλης της Αθήνας.

Το άλλοτε ειδυλλιακό Κολωνάκι με τις χαρακτηριστικές Αθηναϊκές αυλές αμέσως μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο άρχισε να μεταβάλλεται σε συνοικία με τις πρώτες μεγάλες πολυκατοικίες, αρχής γενομένης από τον κεντρικό δρόμο Πατριάρχου Ιωακείμ.

Από πού πήρε το όνομά του;

Η ονομασία της συνοικίας αυτής οφείλεται σε παλαιά μαρμαρίνη κυλινδρική στήλη ύψους 2 μέτρων και διαμέτρου 30 εκατοστών που βρέθηκε στη περιοχή και αναστηλώθηκε στη δεξιά σκάλα της Δεξαμενής. Οι Αθηναίοι της τουρκοκρατούμενης Αθήνας προς αποτροπή επιδημιών ή άλλων συμφορών συνήθιζαν να κάνουν λιτανείες και ιεροτελεστίες με θυσίες νεαρών μόσχων. Η παράδοση αναφέρει πως στη μεγάλη επιδημία που έπληξε την Αθήνα το 1792, σαράντα γυναίκες, πρόσφεραν από ένα χρηματικό ποσό κι έφτιαξαν ένα μικρό αλέτρι κι ένα ασημένιο λέβητα, πήραν δύο δίδυμα μοσχαράκια, τα ζεύσανε στο αλετράκι, κι έφεραν τρεις γύρους την Αθήνα. Ύστερα έγραψαν τις ασθένειες όλες, τις έβαλαν μέσα στο λέβητα και πήγαν στο δρόμο που οδηγεί στον Πειραιά. Εκεί έσκαψαν ένα λάκκο και τα έβαλαν όλα μέσα. Από πάνω έβαλαν και μια κολόνα. Μια άλλη κολόνα τοποθετήθηκε για την ίδια αιτία στα νότια της Ακρόπολης και μια τρίτη στη συνοικία που από αυτήν την αιτία ονομάστηκε Κολωνάκι, στους πρόποδες του Λυκαβητού. Στα σημεία που κατέληγαν αυτές οι λιτανείες έστηναν το «κολωνάκι». Έχουν βρεθεί πολλά σημεία στην Αθήνα που είχαν στηθεί τέτοια κολωνάκια.

Από πού πήρε το όνομά της η πλατεία Δεξαμενής;

Στην αρχαία Ελλάδα, η ύδρευση γινόταν από πηγές και πηγάδια, αλλά και από υδραγωγεία ήταν το Πεισιστράτειο, το οποίο κατασκεύασε ο τύρρανος Πεισίστρατος το 530 π.χ. μήκους 2800 μ. και το οποίο αντλούσε νερό από τις πηγές του Υμηττού. Στην αρχαία Ελλάδα κατασκευαστήκαν υδρευτικά έργα στον ποταμό Ιλισό και Ηριδανό (σήμερα αυτά τα ποτάμια έχουν καλυφθεί και έχουν γίνει αυτοκινητόδρομοι). Υπόγειοι αγωγοί μετέφεραν το νερό από τα ποτάμια αυτά στην πόλη της Αθήνας.

Οι Ρωμαίοι ανέπτυξαν ιδιαίτερα τις τεχνικές και τα έργα ύδρευσης. Χαρακτηριστικά είναι δύο έργα στην Αττική: το Αδριάνειο Υδραγωγείο και η Αδριάνειος Δεξαμενή που κατασκευάστηκαν (134-140μ.χ.) επί εποχής του Αυτοκράτορα Αδριανού. Το Αδριάνειο Υδραγωγείο μετέφερε νερό από τους πρόποδες της Πάρνηθας στον Λυκαβηττό. Εκεί κατασκευάστηκε η Αδριάνειος Δεξαμενή ώστε να αποθηκεύονται τα νερά. Σήμερα διασώζονται τμήματα του Υδραγωγείου (κοντά στη Φιλοθέη)καθώς και της Δεξαμενής (Κολωνάκι).

Τα έργα αυτά τροφοδοτούσαν την Αθήνα για πολλούς αιώνες αλλά εγκαταλείφθηκαν χωρίς συντήρηση και ερήμωσαν την περίοδο της τουρκικής κατοχής. Το 1870 ανακαλύφθηκε και η Αδριάνειος Δεξαμενή, η οποία ανασκευάστηκε και λειτούργησε μέχρι το 1940. Η περιοχή στο Κολωνάκι μαζί με την ομώνυμη πλατεία οφείλει εκεί το όνομά της.

Στην πλατεία της Δεξαμενής σύχναζαν πολλοί λογοτέχνες όπως ο Παπαδιαμάντης, ο Βάρναλης , ο Κονδυλάκης , ο Καζαντζάκης αλλά και ο Ελύτης. Στην πλατεία Δεξαμενής βρίσκεται το άγαλμα του.

Η κεντρική πλατεία του Κολωνακίου ονομάζεται **πλατεία Φιλικής Εταιρείας**. Ξέρεις γιατί ονομάζεται έτσι;

Η Φιλική Εταιρεία ήταν η οργάνωση που δημιουργήθηκε στην Οδησό της Ρωσίας το 1814 από Έλληνες που ζούσαν εκεί, με σκοπό τη μυστική προετοιμασία της εξέγερσης των Ελλήνων κατά των Τούρκων. Ιδρυτές της, ήταν ο Νικόλαος Σκουφάς, ο Εμμανουήλ Ξάνθος και ο Αθανάσιος Τσακάλωφ. Τα αγάλματά τους βρίσκονται στην πλατεία αλλά και τα ονόματά τους θα τα συναντήσεις σε δρόμους κοντά στην πλατεία.

Στην οδό Σκουφά θα δεις τη μεγαλοπρεπή εκκλησία του Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου.

Μάθε και μερικά σημαντικά κτήρια με μεγάλη ιστορία...

Πολύ κοντά στην πλατεία Φιλικής Εταιρείας, στην οδό Κριεζώτου, βρίσκεται **το σπίτι όπου έζησε ο ζωγράφος Νίκος Χατζηκυριάκος-Γκίκας**, ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες καλλιτέχνες. Το σπίτι του ήταν και το εργαστήριό του.

Στο Κολωνάκι βρίσκεται **ο Ευαγγελισμός**, ένα από τα μεγαλύτερα νοσοκομεία των Βαλκανίων.

Στην οδό Μαρασλή, βρίσκεται το **Μαράσλειο Διδασκαλείο** που ιδρύθηκε με έξοδα του εθνικού ευεργέτη Γρηγορίου Μαρασλή.

Κοντά στο σχολείο μας βρίσκεται η **Γεννάδειος Βιβλιοθήκη**, μία από τις σημαντικότερες βιβλιοθήκες της Ελλάδος. Δημιουργήθηκε με τη δωρεά 26.000 βιβλίων του διπλωμάτη και λόγιου Ιωάννη Γεννάδιου. Κοντά στη Γεννάδειο Βιβλιοθήκη βρίσκεται η **Ιερά Μονή Ασωμάτων- Πετράκη**.

Στο Κολωνάκι βρίσκεται ο **Λυκαβηττός**, ένας λόφος γεμάτος πεύκα, ελιές κυπαρίσσια. Κάθε καλοκαίρι γίνονται συναυλίες και χορευτικές παραστάσεις στο υπαίθριο θέατρο.

Στη λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας βρίσκονται μερικά από τα πιο σημαντικά κτήρια και μουσεία της πόλης μας. Κάποια από αυτά είναι: **Το μουσείο Κυκλαδικής τέχνης**, το οποίο στεγάζεται στο Μέγαρο Σταθάτου και φιλοξενεί μία από τις πιο σημαντικές συλλογές έργων κυκλαδικής τέχνης στον κόσμο.

Το **Μουσείο Μπενάκη**, το σπίτι της οικογένειας Μπενάκη, δημιούργημα του Αντώνη Μπενάκη, ο οποίος το δώρισε στο ελληνικό κράτος .

Η **Εθνική Πινακοθήκη ή αλλιώς Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου**. Ο νομικός και φιλότεχνος Αλέξανδρος Σούτζος δώρησε την περιουσία του και πολλά έργα τέχνης με σκοπό τη δημιουργία ενός «Μουσείου Καλών Τεχνών»

Το **Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο** με εικόνες, γλυπτά, τοιχογραφίες, κεραμικά, ψηφιδωτά που καλύπτουν τη περίοδο από το 3^ο έως το 19^ο αιώνα.

Ανηφορίζοντας τη λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας, θα συναντήσεις το **Μέγαρο Μουσικής**. Στο Μέγαρο Μουσικής μπορείς να παρακολουθήσεις παραστάσεις χορού και όπερας , συναυλίες και ρεσιτάλ.

Πηγές: Μ.Γ.Μερακλής, «Λαογραφικά της Αθήνας» στο: *Λαογραφικά Ζητήματα*, Εκδόσεις Μπούρα, 1989.

Μαριέττα Ανδριανοπούλου- Καπέλλα, *Η δικιά μας Αθήνα, ένας οδηγός της Αθήνας για παιδιά*, Εκδόσεις Κέδρος, 2009.

Βικιπαίδεια

Εικόνα 1: Αδριάνειο Υδραγωγείο

Εικόνα 2: Σπίτι Χατζηκυριάκου Γκίκα (Μουσείο Μπενάκη) στην οδό Κριεζιώτου 3

Εικόνα 3: Γεννάδειος Βιβλιοθήκη

Εικόνα 4: Ιερά Μονή Πετράκη

Εικόνα 5: Λυκαβηττός

Εικόνα 6: Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης

Εικόνα 7: Μουσείο Μπενάκη

Εικόνα 8: Εθνική Πινακοθήκη

Εικόνα 9: Βυζαντινό & Χριστιανικό Μουσείο

Εικόνα 10: Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

ΞΑΝΘΗΠΠΟΥ 5

Σε ποια εποχή αναφέρεται το βιβλίο; Πόσα χρόνια έχουν περάσει;

Το βιβλίο αναφέρεται στα 1930 ή 1940. Έχουν περάσει 74 χρόνια.

Η Άννα, η ηρωίδα του βιβλίου, μας περιγράφει το σπίτι που ζει. Μίλησέ μου κι εσύ με λίγα λόγια για το σπίτι σου.

Το σπίτι μας είναι ούτε μικρό ούτε μεγάλο. Έχουμε ένα δωμάτιο για τον καθύψιστο (Έκτος από το κρεβατοκάμαρα μας)! Το έχουμε από το 1999 όταν δεν είχα γεννηθεί ακόμα ενώ Μενόψης στον 3ο όροφο όπου και είναι τα εστιατόρια πάντως της πολυκατοικίας.

«Ζαφνικά χάνω την ισορροπία μου, πέφτω στο σκαλοπάτι και χτυπάω το μέτωπό μου στην κόχη» διηγείται κάποια στιγμή η Άννα. Θυμάσαι ένα δικό σου μικρό ατύχημα που θα ήθελες να μας πεις;

Όταν ήμουν 3 χρονών, ήμασταν στο γυμνάσιο και είχα τα 3α γενέθλια μου. Όταν καθόμουν στο τραπέζι γύρω από το τραπέζι, καθώς καθόμουν από τον καναπέ γλιστρώσα και το μπιζέτο βρήκε καταβύθιο στην αίθουσα του τραπέζι.

Η Άννα με τα αδέρφια της διάβαζαν κάθε Πέμπτη τη «Διάπλαση των παιδών», το πιο γνωστό παιδικό περιοδικό της εποχής. Εσύ έχεις κάποια τέτοια συνήθεια;

Εγώ περικόω φορές - ίσως το Σάββατοκυριακάρα - διαβάζω κλασικά όπως τον Άρκα που μου δίνει ο αδελφός μου από τις βιβλιοθήκες του.

Η οικογένεια της Άννας είχαν μια γάτα, τη Χιόνα. Εσύ έχεις κάποιο ζώο; Γράψε μου κάτι για αυτό (π.χ μια σκανταλιά του) ή αν δεν έχεις τι είδους ζώο θα ήθελες;

Έχω ένα χάιου τον Ψάρη. Όταν τον έχω πρωτοπαύει επειδή συνήθως οι χαίτες συνηθίζουν να ζήσουν τα νύχια τους, είχε ξεκινήσει τότε τις κεντητές του δάχτυλα.

Στην τάξη, οι περισσότεροι από εσάς παρουσιάσατε κάποιο δικό σας αντικείμενο που έχει συναισθηματική αξία για εσάς. Διάλεξε ένα από αυτά ή κάποιο άλλο ενθύμιο της οικογένειάς σου και μίλησέ μου γι' αυτό.

Από 5 χρονών έχω ένα λούμπρο. Ήτανε της Λίλια. Είναι καρεδί και φορούσε ένα σοφιστεμένο. Έχει κάποια συναισθηματική αξία για μένα και τον αδελφό μου.

Η Άννα με τα αδέρφια της και τ'άλλα παιδιά της γειτονιάς έπαιζαν κρυφτό, αμπάριζα κι άλλα παιχνίδια στη γειτονιά. Γράψε μου παιχνίδια που παίζεις κι εσύ, έξω, όταν έχεις ευκαιρία.

Συνηθώς με άλλα παιδιά έβγαζαμε κικληνητό και μερικώιφρες, όταν είχαμε βράδα παίζαμε δόλεν ή ποδοσφαιρα

Η Άννα μας περιγράφει τι έκαναν τις ημέρες του Πάσχα. Περιέγραφέ μου κι εσύ μια μέρα των πασχαλινών διακοπών που ξεχώρισες.

Μια μέρα των Πασχαλινών διακοπών που ξεχώρισα είναι πριν 4 χρόνια όταν ήμουν 6 ετών. Ήταν Κυριακή του Πάχα και είχαμε όλοι κόσμο σπίτι στο σπίτι έκανε πολύ ζέση. Η μητέρα μου πρότεινε να πάμε στην παραλία και όλοι συμφωνήσαμε. Όταν πήγαμε ήταν πραγματικά όμορφο και αληθινά καλοκαιρινή μέρα και παρασημέ πολύ υφρα.

Γενικά, πώς θα περιέγραφες τη ζωή της Άννας και των αδελφών της. Γράψε μου τη γνώμη σου.

Πιστεύω ότι η ζωή τους είναι κατά κάποιον τρόπο αυστηρή με αρκετά παιχνίδια αλλά και τα καλά. Αν μπορούσα να διαλέξω την ηλικία μου στη δεκάχρονη ζωή μου και τη δική τους, θα διαλέγα τη δική τους ζωή αλλά χωρίς τον πόλεμο ήταν μια όμορφη χαρούμενη ζωή.

Από την εποχή που περιγράφει το βιβλίο έχουν αλλάξει πολλά. Υπάρχει κάτι που θα ήθελες να ήταν ίδιο με τότε;

Αν ήθελα να ήρθαμε ως Αθήνα να είναι πιο εύκολο για να μπορούμε να παίζαμε χωρίς να περνάμε απεικόνισα και άλλα βέρια μεταφοράς. Έχω πάντα σε όλη μου την ζωή.

Παρουσιάσε μου κάτι που ξεχώρισες στις σελίδες του βιβλίου.

Εμφάνισα τα κεφάλαια που η μικρή Άννα περιγράφει τις κοινές τις και τις σχέσεις της κρατάει για να θυμάται τις σελίδες του βιβλίου της παιδικής της ηλικίας.

Αν ήσουν συγγραφέας κι έγραφες ένα βιβλίο όπου θα διηγείσαι τα παιδικά σου χρόνια τι τίτλο θα έβαζες;

"Παιδικές Αναμνήσεις" ή "Η παιδική μου ηλικία"

Φτιάχνω μια ζωγραφιά

Φτιάχνω μια ακροστιχίδα με λέξεις του βιβλίου.

ΞΑΝΘΗΠΠΟΥ 5

Σε ποια εποχή αναφέρεται το βιβλίο; Πόσα χρόνια έχουν περάσει;

Καφέρεται στην εποχή του 1930 έως 40 και έχουν περάσει 84 χρόνια γρήγορα.

Η Άννα, η ηρωίδα του βιβλίου, μας περιγράφει το σπίτι που ζει. Μίλησέ μου κι εσύ με λίγα λόγια για το σπίτι σου.

Το σπίτι μου είναι ένα ελαστικό λευκό και παλιό σπίτι. Δηλαδή ένα παλιό λευκό παλιό σπίτι. Έχει μικρή μπαλκονάκια και ένα λευκό παράθυρο. Τα διακοσμητικά έχουν αρκετά δωμάτια σε κάθε αίθουσα έχουν διάφορα. Ένα από αυτά είναι σε δύο όροφο.

«Ξαφνικά χάνω την ισορροπία μου, πέφτω στο σκαλοπάτι και χτυπάω το μέτωπό μου στην κόχη» διηγείται κάποια στιγμή η Άννα. Θυμάσαι ένα δικό σου μικρό ατύχημα που θα ήθελες να μας πεις;

Αυτά μου συνέβησαν ελαστικοί, οι ήσαν στην δεξιά μου και είναι λευκά. Πηγα στην παιδική γαρά του είναι στο σπίτι μου. Μερικά χιλιάδες μου πήγαν κάτω το της τσίφης της τσίφης τα περπατήσω για δυο ώρες.

Η Άννα με τα αδέρφια της διάβαζαν κάθε Πέμπτη τη «Διάπλαση των παιδών», το πιο γνωστό παιδικό περιοδικό της εποχής. Εσύ έχεις κάποια τέτοια συνήθεια;

Όχι αλλά συνηθίζω να διαβάζω περιοδικά που περιλαμβάνουν διάφορα εφημερίδες.

Η οικογένεια της Άννας είχαν μια γάτα, τη Χίονα. Εσύ έχεις κάποιο ζώο; Γράψε μου κάτι για αυτό (π.χ μια σκανταλιά του) ή αν δεν έχεις τι είδους ζώο θα ήθελες;

Εγώ έχω 3 κατοικίδια αλλά θα σας μιλήσω για τα τρία από αυτά. Είναι η κοινή σκανταλιά από άσπρη Βασίλα είναι ένα είδος η γάτα μου. Και πορτί είχε παρήξει από τη γαμάδα μου και τον ψάρι για περίπου 5 δεκάδες. Ευτυχώς είναι σωστός.

Στην τάξη, οι περισσότεροι από εσάς παρουσιάσατε κάποιο δικό σας αντικείμενο που έχει συναισθηματική αξία για εσάς. Διάλεξε ένα από αυτά ή κάποιο άλλο ενθύμιο της οικογένειάς σου και μίλησέ μου γι' αυτό.

Θα μιλήσω για το αντικείμενο μου, αρκουδάκι της Μπουφταί που μου είχε παρήξει για χριστιανικά. Είναι λίγο πιο μικρό. Είναι πολύ χαλαρό και φοράει ένα πουκάμισο με κόκκινα και πράσινα σχέδια.

Η Άννα με τα αδέρφια της και τ' άλλα παιδιά της γειτονιάς έπαιζαν κρυφτό, αμπαρίζα κι άλλα παιχνίδια στη γειτονιά. Γράψε μου παιχνίδια που παίζεις κι εσύ, έξω, όταν έχεις ευκαιρία.

Συνηθως παιζω κρυφτο, παδοσφαιρα (η κακι (ε παιδια), κυνηγη-
το και αμπαριζα.

Η Άννα μας περιγράφει τι έκαναν τις ημέρες του Πάσχα. Περιέγραφέ μου κι εσύ μια μέρα των πασχαλινών διακοπών που ξεχώρισες.

Γενικά, πώς θα περιέγραφες τη ζωή της Άννας και των αδελφών της. Γράψε μου τη γνώμη σου.

θα την περιεγραφα ηρεμη εως και Β' Παγκοσμιο πολεμο.
Επισης μιλι απλη και η αναγκαστικη των γονιων προς
τα παιδια και αυστηρη και χε αυτο υπαρχει μια ιχνη
σαλογκρηνας προς την ζωη

Από την εποχή που περιγράφει το βιβλίο έχουν αλλάξει πολλά. Υπάρχει κάτι που θα ήθελες να ήταν ίδιο με τότε;

θα ηθελα να λειτουργουσε ακομη και παιζουσε στους
δουλοτις χωρις να περασει αυτοιστηρια

Παρουσίασέ μου κάτι που ξεχώρισες στις σελίδες του βιβλίου.

Ξεχωρισα το σημειο που μιλουσε για τους κατοπολορηθεις
και την αγνη των παιδιων για τα φιλη του παιδιου της
λαουδιστας. Επισης και για τις ημερες που ~~.....~~ θα σαλα-
τουσε το σχολιο.

Αν ήσουν συγγραφέας κι έγραφες ένα βιβλίο όπου θα διηγείσαι τα παιδικά σου χρόνια τι τίτλο θα έβαζες;

Παιδικα χρονια της εθιρα

Φτιάχνω μια ζωγραφιά

Φτιάχνω μια ακροστιχίδα με λέξεις του βιβλίου.

Δ	α	ρ	ε	ί	λ	α						
Ε	φ	ι	ά	λ	ε	η	ς					
Ι	α	ρ	θ	ι	π	π	ο	υ				
Κ	λ	π	α	ε	ι	τ	α					
Μ	α	κ	α	ε	ο	κ	ι	α				
Ρ	ο	ς	ο	ι	α							
Ν	ε	ε	ο									
Η	λ	ι	ο	ς								

ΞΑΝΘΗΠΠΟΥ 5

Σε ποια εποχή αναφέρεται το βιβλίο; Πόσα χρόνια έχουν περάσει;

Το βιβλίο αναφέρεται στο 1930 και μετά. Έχουν περάσει 75-80 χρόνια.

Η Άννα, η ηρώιδα του βιβλίου, μας περιγράφει το σπίτι που ζει. Μίλησέ μου κι εσύ με λίγα λόγια για το σπίτι σου.

Το σπίτι μου είναι αρκετά μεγάλο για τέσσερα άτομα. Έχουμε δωματοκομμάτια, ένα μπάνιο, ένα χόρτο και ένα μεγάλο σαλόνι που είναι μαζί κουζίνα και τραπεζαρία. Εμένα μου αρέσει πολύ.

«Ξαφνικά χάνω την ισορροπία μου, πέφτω στο σκαλοπάτι και χτυπάω το μέτωπό μου στην κόχη» διηγείται κάποια στιγμή η Άννα. Θυμάσαι ένα δικό σου μικρό ατύχημα που θα ήθελες να μας πεις;

Το 2010 είχαμε πάει στα Σμυρλιά μου για Πάσχα. Ένα βιβλίο πήραμε στην πλατεία. Ήρθαμε μαζί παιδιά και ταγκικά πήγαν σε κάτι σκαλισμένα καλαμιά. Το βιβλίο μου έσπασε μολύβι. Ακόμα έχω το σημάδι.

Η Άννα με τα αδέρφια της διάβαζαν κάθε Πέμπτη τη «Διάπλαση των παιδών», το πιο γνωστό παιδικό περιοδικό της εποχής. Εσύ έχεις κάποια τέτοια συνήθεια;

Εγώ δεν διαβάζω περιοδικά γιατί διαβάζω παραμύθια ή έχω μαθήματα δικά μου παραμύθια σε χαρτί. Μάλιστα έχω γράψει και κάποια κύρα.

Η οικογένεια της Άννας είχαν μια γάτα, τη Χίονα. Εσύ έχεις κάποιο ζώο; Γράψε μου κάτι για αυτό (π.χ μια σκανταλιά του) ή αν δεν έχεις τι είδους ζώο θα ήθελες;

Είχα για φίλο χρυσόψαρο που κρυβότανταν συχνά κάτω από ένα μπλουζάκι στην γάτα σου. Τώρα δεν έχω κατένα κατσικίδια αλλά δεν θέλω κάτι συγκεκριμένο.

Στην τάξη, οι περισσότεροι από εσάς παρουσιάσατε κάποιο δικό σας αντικείμενο που έχει συναισθηματική αξία για εσάς. Διάλεξε ένα από αυτά ή κάποιο άλλο ενθύμιο της οικογένειάς σου και μίλησέ μου γι' αυτό.

Κάποια ενθύμια για την οικογένεια μου είναι φωτογραφίες που έχουμε σε διαφόρα αλμπουμ. Έχουμε πολλά αλμπουμ για μένα για τους γονείς μου και την αδελφή μου.

Η Άννα με τα αδέρφια της και τ'άλλα παιδιά της γειτονιάς έπαιζαν κρυφτό, αμπάριζα κι άλλα παιχνίδια στη γειτονιά. Γράψε μου παιχνίδια που παίζεις κι εσύ, έξω, όταν έχεις ευκαιρία.

Σεργίου Αθήνα Δεν βγαίνω πολλές φορές έξω αλλά όταν βγαίνω παίζω κρυφτό, κινητήριο, μπαζα αλλά και αμπάριζο.

Η Άννα μας περιγράφει τι έκαναν τις ημέρες του Πάσχα. Περιέγραφέ μου κι εσύ μια μέρα των πασχαλινών διακοπών που ξεχώρισες.

Ξεχώρισα την Δευτέρα 21 Απριλίου. Ημασταν ακόμα στα χωριά μου και επειδή είχε καλό καιρό βγήκαμε εγώ και η αδελφή μου να μαζέψουμε λαουλούδια στην εξοχή Πύργου και να κάνουμε καύνια πίσω από τα σπίτι.

Γενικά, πώς θα περιέγραφες τη ζωή της Άννας και των αδελφών της. Γράψε μου τη γνώμη σου.

Η ζωή της Άννας και των αδελφών της ήταν καλύτερη απ'ότιδήποτε και πάω στο όλα παραμένει. Ήταν μερικές φορές σκληρή αλλά και ασκία Πιστεύω πως θα ήταν πολύ ευτυχισμένη.

Από την εποχή που περιγράφει το βιβλίο έχουν αλλάξει πολλά. Υπάρχει κάτι που θα ήθελες να ήταν ίδιο με τότε;

Θα ήθελα να μην υπήρχαν τόσα πολλά αυτοκίνητα για να μπορούσαν τα παιδιά να βγαίνουν μόνο τους και να παίζουν με τα άλλα παιδιά της γειτονιάς.

Παρουσίασε μου κάτι που ξεχώρισες στις σελίδες του βιβλίου.

Ξεχώρισα τον τρόπο που έγραψε η συγγραφέας τα βιβλία και μας κάνει να φανταστούμε πράγματα στις ασπράμακτες εικόνες. Ξεχώρισα και την όλη ζωή της Άννας και της οικογένειάς της.

Αν ήσουν συγγραφέας κι έγραφες ένα βιβλίο όπου θα διηγείσαι τα παιδικά σου χρόνια τι τίτλο θα έβαζες;

Θα έβαζε τον τίτλο: Τα μαγικά χρόνια της Φεβενίκης.

Φτιάχνω μια ζωγραφιά

Φτιάχνω μια ακροστιχίδα με λέξεις του βιβλίου.

- 1) Η Προσούλα ήταν παλιό **Γωγγο**
- 2) Η γλώσσα της Προσούλας πήγαινε **εοδόν**
- 3) Την γαία της Άννας την λέγανε **Δρόμο**
- 4) Η γεύση του μπουναλάδου και του **κόσμου** ήταν αηδιαστική.
- 5) Το μοχαφι που πήγε η οικογένεια της Άννας λέγεται **Σοφο**